

متن پرسش

سلام علیکم: در رابطه با نقش تمدنی حادثه عاشورا و ارتباطش با تمدن نوین اسلامی و بالاتر از آن تمدن مهدوی (علیه الصلاه و السلام) که آرمان تمام انبیاء و اولیاء الله است، چه می‌توان گفت و عاشورا چه نقطه ای از مسیر تمدن سازی انبیاء الهی و حضرات معصومین است؟ آیا نقطه عطفی است که خودش مبدای برای تمدن نهایی کره ارض یعنی همان تمدن مهدوی است یا جریانی است در دل جریان سازی تاریخی و عهد پیامبران و امامان تا این مسیر به کل به محاق و زیر پوستین منافقین نرود و یک خون تازه ای باشد تا دوباره مسیر تمدنی الهی جان بگیرد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: کربلا نشان داد که اگر انسان‌ها در ظاهر دین بمانند، آن‌چنان تنگ‌نظر می‌شوند که جز خودشان را نمی‌بینند حتی اگر آن دیگری امامی معصوم باشد. این اوج خودخواهی است که با دین سطحی پیش می‌آید زیرا به گفته‌ی شهید آوینی: «دل‌خوش به نمازی غراب‌وار و دعایی که بر زبان می‌گذرد، اما ریشه‌اش در دل نیست». خداوند اینان را به بلای به قتل‌رساندن امام معصوم دچار می‌کند زیرا به گمان خود پشتوانه‌ی آن‌ها دین خدا است. در حالی‌که به خود و به خدا دروغ می‌گویند. پشتوانه‌ی آن‌ها فهم سطحی از دینی است که باید راهی به سوی حقیقت از آن دین می‌گرفتند تا حقیقت را در جلوه‌های مختلف در هر جایی که به ظهور می‌آمد، می‌دیدند. آری! وقتی از دین خدا فقط به ظاهر آن چسبیده شده، خداوند انتقام خود را از آن‌ها آن‌طور می‌گیرد که به دست آن‌ها امامی را به شهادت می‌رساند و حضرت اباعبدالله «علیه السلام» به خوبی متوجه شدند برای نجات جهان اسلام از «ریا» و «دروغ» و «تحریر» باید با شهادت خود یزید را شکست داد تا جهانی دیگر در مقابل بشر گشوده شود. امام حسین «علیه السلام» جهان اسلام را به خودآگاهی از دست‌رفته متذکر شدند تا وضع خود را بازیابی کنند. و این است که بعد از آن شهادت، آن‌چنان جهان اسلام متحول شد که به فرزند آن حضرت یعنی حضرت صادق «علیه السلام» رجوعی آن‌چنانی شد که ۴۰۰۰ از علمای اهل سنت به آن حضرت رجوع داشتند و پایه‌ی تمدنی که با امام حسین «علیه السلام» شروع شد ما را امروز با انقلاب اسلامی روبه‌رو کرده است. در انتظار فردایی که بشر امروز به خود آید که غفلت از حقیقت در هر صورتی که باشد، چه به گونه‌ی متحجرانه و یا به گونه‌ی لیبرال‌منشانه، جامعه‌ی اسلامی را به بحران می‌کشانند. موفق باشید